pagina SPORTULUI ȘCOLAR

Un șlefuitor de talente în handbalul feminin!

Cei care urmăresc îndeaproape activitatea handbalistică au auzit, desigur, de numele profesorului Dumitru Popescu-Colibași. De ani de zile, neobosit, prof. Popescu-Colibași se ocupă cu răbdare de șlefuirea a noi și noi talente pentru handbalul românesc de performață.

Profesorul Popescu-Colibași a debutat ca antrenor de handbal (după ce mai înainte fusese un reputat jucător de baschet, rugbi și volei) o dată cu întrecerile primei mari competiții de masă organizată după Eliberare — „Cupa unității tineretului". Pe atunci, prof. Popescu-Colibași se afla într-o comună din regiunea Oltenia, la Băbici, unde preda educația fizică. Din proprie inițiativă, el a pregătit o echipă de handbal alcătuită din elevele școlii. Și cînd s-a dat startul în populara competiție de care am amintit a fost și el prezent cu foarte tînăra echipă a școlii din Băbici. Rezultatul? Locul IV în finala pe țară, ceea ce a constituit o frumoasă surpriză pentru toată lumea.

Încurajat de acest prim succes, prof. Popescu-Colibași și-a continuat cu însuflețire activitatea de antrenor în orașul de la poalele Tîmpei, unde îl întîlnim începînd din anul 1949. El s-a dedicat trup și suflet pregătirii tinerelor handbaliste inițial eleve de la S.M.T.C.F., iar în anii din urmă reprezentantele Liceului nr. 2 cu program de educație fizică. În cei aproape 17 ani de cînd prof. D. Popescu-Colibași se află în Brașov, la „clasa" sa și-au însușit tainele măiestriei sute de tinere devenite apoi, la rîndul lor, profesoare de educație fizică și antrenoare. În ceea ce privește handbalistele aflate încă, sub raportul performanței sportive, în plină actualitate, să amintim cîteva nume: Ana Stark și Maria Constantinescu (Rapid București), Rodica Stoian, Edeltraut Frantz, Gerlinde Reipp-Oprea și Lucreția Neagoe (Universitatea Timișoara), Rodica Floroianu, Livia Olaru și Eva Ujsaghi (Universitatea Cluj), Marcela Oțelea și Ana Modorcea (Știința Galați).

Pentru munca sa avîntată, plină de roade, de antrenor dar și de educator eminent al atîtor generații în spiritul dragostei față de sport și de culorile patriei, profesorului Popescu-Colibași i s-a încredințat de curînd misiunea de cinste de a se ocupa, împreună cu un colectiv de specialiști, de pregătirea lotului reprezentativ feminin de handbal. Este de altfel o sarcină pe care valorosul nostru antrenor a mai avut-o în perioada anilor 1953—1957, etapă punctată de frumoase succese. Nu încape nici o îndoială că revenirea prof. Popescu-Colibași ca antrenor al lotului reprezentativ de handbal feminin va contribui la sporirea și pe mai departe a succeselor tinerelor noastre sportive și, implicit, la faima mișcării sportive din România socialistă!

C. GRUIA, coresp. principal

Sportul îi ajută pe elevi la învățătură

IONEL CONSTANTIN
directorul Liceului nr. 1 din Călărași

Mi-am propus să scriu aceste rînduri cu un dublu scop: în primul rînd, pentru a combate și eu o idee greșită care dăinuie încă în mentalitatea unor părinți (și poate chiar a unor profesori), că sportul ar dăuna învățăturii; și, în al doilea rînd, pentru a da imbold elevilor să practice regulat sportul preferat, deoarece — după constatările noastre — acesta este unul dintre mijloacele eficiente de menținere și întărire a sănătății, de mărire a capacității de percepere a noțiunilor predate în școală.

Dar, în primul rînd, să mă refer la cîteva succese sportive ale școlii.

Echipa masculină de handbal în 7 a liceului nostru a îmbogățit cu importante trofee vitrina sportivă a școlii. Datorită muncii conștiincioase la antrenamente s-au obținut numeroase victorii în diferite competiții. În ultimii trei ani, băieții noștri au cucerit primele locuri la fazele regionale ale campionatelor de juniori și școlare, în 1965 reușind chiar să ajungă în turneul final al campionatului republican de juniori, alături de echipe redutabile ca Dinamo București, Rafinăria Teleajen și Clubul sportiv școlar București. De asemenea, în ultimii patru ani echipa de handbal a școlii nu a lipsit de la nici o „zonă" a campionatelor școlare și de juniori.

OPINII

Băieții noștri, disciplinați, silitori la învățătură (mulți dintre ei premianți) nu au neglijat nici activitatea de pregătire științifică, participînd la concursurile de matematică și fizică.

Nu rareori a trebuit să ducem o muncă susținută de lămurire cu părinții elevilor pentru a-i face să înțeleagă că sportul nu sustrage copiii de la învățătură, ci le întărește capacitatea fizică, voința de muncă, îi fortifică, îi disciplinează.

Sportul, practicat organizat, devine un puternic stimulent în activitatea tineretului școlar. Echipa de handbal a liceului nostru a făcut parte din colectivul clasei a XI-a A care a absolvit școala în vara anului 1966. La această clasă n-a existat nici un repetent și nimeni n-a pierdut examenul de bacalaureat. Ba, ceva mai mult, din cei 38 de absolvenți ai clasei a XI-a A (majoritatea practicanți ai sportului) 28 au intrat în toamna acestui an pe porțile facultăților și institutelor pedagogice, 16 dintre ei fiind astăzi studenți la Institutele politehnice din București, Brașov și Iași.

Așadar, băieții noștri au știut să lupte nu numai pe stadioane, ci și la concursul de admitere în învățămîntul superior. Consider că sportul i-a ajutat direct și efectiv la aceasta. Cei doi elevi care au obținut premiul I în clasa a XI-a A, Dan Constantin și Gabriel Lozneanu, extremele formației de handbal, au intrat la Institutul politehnic din București: unul la chimie industrială, altul la automatică; Ilie Deculescu, inimosul conducător de joc, este student la Institutul politehnic din Brașov; pivotul Ion Rotaru este student la Institutul politehnic din Galați; A. Mițișor și Dumitru Sulea au intrat la Facultatea de construcții; ceilalți 4 jucători ai echipei — Mihai Cohut, Mircea Dragomir, Florian Voiculescu și Aurel Sift sînt studenți la Institutul pedagogic (facultatea de educație fizică) din Bacău.

Intr-un cuvînt — toată lumea-i mulțumită; profesorii, părinții, antrenorul Ioniță Achim și foștii noștri elevi, actuali studenți, cărora le dorim și în viitor același dublu succes: și la învățătură, și la sport.

Adversarii cu care ne-am confruntat forțele pe teren ani de-a rîndul or fi răsuflînd ușurați, spunîndu-și: *„Bine c-au terminat liceul! Am scăpat de handbaliștii de la Călărași"*. Realitatea este alta: avem o echipă tot așa de bună, tot așa de „bătăioasă", care abia așteaptă apropiatul campionat de juniori. Îi veți vedea pe teren!

Vă îndemn, deci, dragi elevi, să practicați sportul, să vă dedicați o parte din orele voastre libere activității de pe stadioane și din săli.

FOILETON

APĂRAREA... ACUZĂ

Într-unul din birourile Consiliului regional UCFS Argeș îmi revăd însemnările și fac bilanțul sălilor de sport de care dispun elevii pentru sezonul rece.

Deodată ușa se deschise și în prag își făcu apariția un cetățean cu o hîrtie în mînă.

— Unde-i? mă întrebă grăbit, după ce mă salută și se prezentă: Constantin Luca.

— Nu știu pe cine căutați și nici unde este. Nu-s de aici.

— A, ia stați! Vasăzică nu sînteți de aici? Totuși fiind aici, înseamnă că vă ocupați de sport... Ocupîndu-vă de sport, desigur, vă interesează și cel școlar. Adică și problema noastră.

— Care problemă? întreb.

— A sălilor de sport de la liceul „Nicolae Bălcescu".

— Aveți mai multe?

— Avem! Una, însă, a devenit... dormitor.

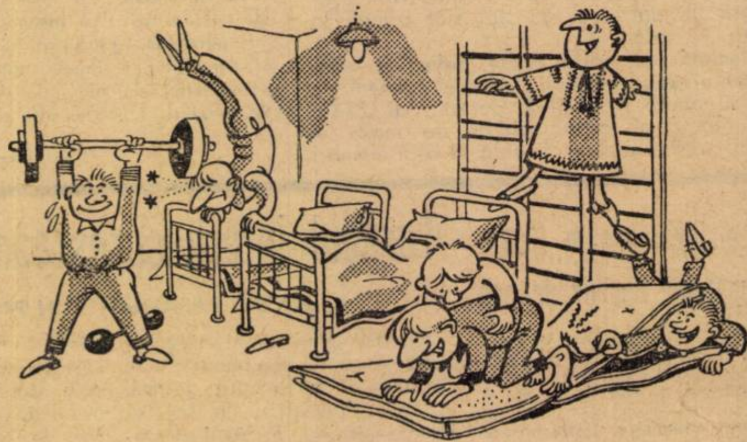
— Semidormitor: au mai rămas printre paturi spaliere, bîrne...

— Așadar, cunoașteți situația?

— Cunosc!

— Și sînteți de acord cu sala asta transformată în dormitor?

— De ce nu? „Sport și internat!" S-a trezit omul de dimineață, vede spaliera la cap, se urcă direct pe ea. Nu se mai duce pînă la sala de sport!

Desen de Al. Clenciu

— Dv. vorbiți serios?

— La urma urmei, ce vă trebuie două săli, cînd aveți doar 42 de ore de educație fizică pe zi?

— Și cîte ore are o zi, după dv.?

— 24 în cap!

— Cu alte cuvinte va trebui să-i aducem pe elevi și noaptea.

— N-am spus asta!

— Păi, cînd aveam două săli, abia ne-ajungeau! Făceam sport cu două clase deodată.

— Ei, acum o să faceți cu 3!

— Imposibil: 120 de elevi!

— Puneți accentul pe învățarea „grămezii", și în primăvară veți avea o echipă de rugbi „a-ntîia".

— Iarăși glumiți!... Și, pe urmă, cum să mai avem loc în sală, dacă vor fi aduse aici la iarnă și aparatele scoase din sala desființată?

— N-aveți grijă! Putrezesc ele pînă la iarnă. Nu degeaba au fost lăsate vraiște prin curtea școlii!

— Dar, dacă prin absurd — să zicem — cineva se gîndește la aceste bunuri obștești și le aduce aici, în singura sală de sport, ce facem?

— Le scoateți la fiecare început de oră și le introduceți la fiecare sfîrșit. Nici zece minute nu vă ia transportul.

— Frumoase soluții! În loc să întrebați de ce nu s-a făcut dormitorul în sala unde stau hărțile și care nu este atît de necesară...

— Cum să nu fie! Vreți să se „șifoneze" hărțile, mutîndu-le în alt loc? Și apoi directorul liceului are specialitatea... geografie. Se poate să uitați un lucru atît de important?

Mai spuneți că la etaj se poate folosi o sală, însă uitați că elevii urcă la dormitor după masa de seară. Vreți să facă indigestie?

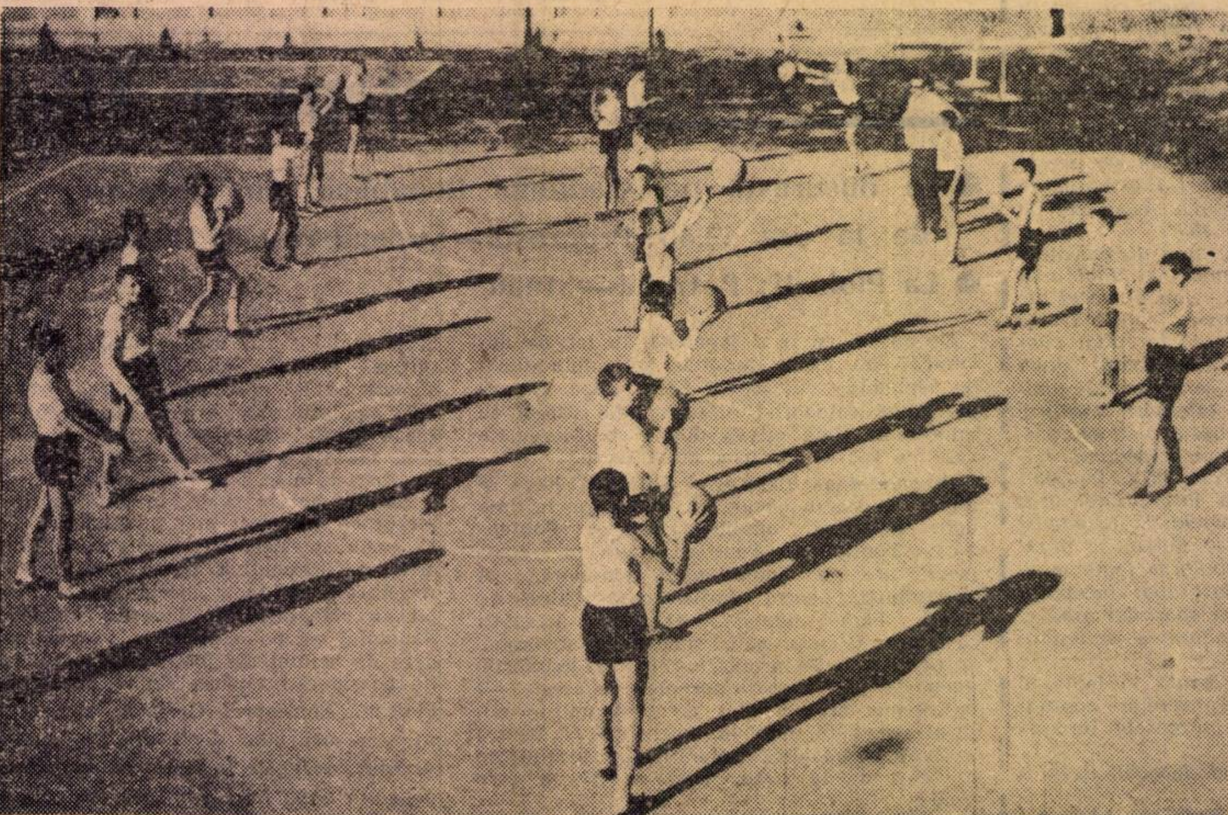
— Acum înțeleg! Și eu care credeam că vorbiți serios...

— Se poate să critic conducerea liceului din care, ca director adjunct, faceți parte? Ar fi nepoliticos.

— Da, dar eu am fost pe la toate organele cu cererea de a mi se repartiza o a treia sală.

— Și v-au luat încă una, dîndu-vă, în schimb, un dormitor. Somn ușor!

AUREL BREBEANU

Cei mai mici baschetbaliști de la Liceul 36 din București învață, sub supravegherea profesorului E. Manea, prinderea și pasarea mingii

Viitorul baschetului...

Baschetul este unul dintre cele mai frumoase jocuri sportive, unul dintre cele mai spectaculoase și mai atractive. Dar, pentru a ajunge un sportiv de frunte, trebuie multă, foarte multă muncă și dăruire. Avem exemple de baschetbaliști care au ajuns jucători renumiți datorită faptului că au practicat acest sport de la o vîrstă fragedă: 10—12 ani.

O inițiativă frumoasă în acest sens am găsit la Liceul nr. 36 din Capitală. Profesorul Emil Manea lucrează de mai multă vreme cu peste 30 de elevi selecționați din clasele IV—V, inițiindu-i în tainele baschetului. De altfel, acest joc sportiv are tradiții la liceul bucureștean: echipa de fete este campioană republicană școlară pe anul 1965—1966, iar dintre elevele de aici au fost selecționate în lotul republican de juinoare: Ecaterina Muraru, Adina Rădița, Liliana Popescu, Mioara Marin și Maria Anmacov.

Un exemplu demn de urmat!